

نموده‌هایی از تعامل انسان با محیط در معماری بومی ایران

محمد فیضی^۱، * کوروش مؤمنی^۲، محمد دیده‌بان^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه جندی شاپور دزفول (نویسنده مسئول)

۲- دانشیار معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه جندی شاپور دزفول

۳- استادیار معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه جندی شاپور دزفول

چکیده:

امروزه این حقیقت بر هیچ کس پوشیده نیست که انسان چه از نظر روحی و چه از نظر جسمی نیازمند طبیعت است. نیازی که از ابتدای زندگی انسان بر روی زمین وجود داشته و پاسخ‌های متنوعی را در طول تاریخ به همراه داشته است. در این تحقیق با بررسی نموده‌های تعاملی انسان و محیط در معماری سنتی ایران، علاوه بر تعیین شگردهای به کار رفته در طراحی کالبدی، مشخص گردید که استفاده از شرایط محیطی و قابلیت‌های منطقه به منظور ایجاد آسایش در داخل بناها از اهداف مهم معماری بومی ایران بوده است. روش بررسی در مقاله حاضر روش توصیفی-تحلیلی بوده و اطلاعات آن به شیوه کتابخانه‌ای و استفاده از منابع و اطلاعات موجود در کتب و مقالات جمع‌آوری شده است. در انتها با توجه به راهکارهای بررسی شده در معماری سنتی ایران و جدول تدوین شده پیشنهاداتی برای استفاده مجدد از کهن‌الگوهای معماری ایرانی ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی:

انسان، طبیعت، تعامل، محیط، بومی